

ret, skulle den danske befolkning spørges, men det bliver den altså ikke, og derfor er mit spørgsmål til fru Elisabeth Arnold: Hvis man fra tilhængersiden vil fortsætte med at argumentere for, at Amsterdam og Schengen ikke har noget med hinanden at gøre, vil det så ikke være mere ærligt samtidig med afstemningen om Amsterdamtraktaten den 28. maj at have en afstemning om for eller imod Danmarks medlemskab af Schengenkonventionen?

For hvis det forholder sig, som fru Elisabeth Arnold siger, vil det ikke være noget problem. Men jeg tror, fru Elisabeth Arnold vil sige nej til mit forslag, og det tror jeg fru Elisabeth Arnold vil gøre, fordi hun godt ved, at man ikke kan have en situation, hvor Danmark siger ja til Amsterdamtraktaten, men nej til Schengenkonventionen. Og derfor vil fru Elisabeth Arnold givet ikke gå med til mit forslag, men jeg håber selvfølgelig på det, indtil fru Elisabeth Arnold har svaret på mit spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jamen jeg redegjorde jo netop for, at man godt kunne forestille sig, at et EU-medlemskab og et ja til Amsterdamtraktaten er kombineret med et nej til Schengenaftalen, for den konstruktion, som Irland og England har, er netop den: De er ikke medlemmer af Schengenaftalen, men de er medlemmer af EU, og begge lande vil tiltræde Amsterdamtraktaten, men ingen af landene tiltræder Schengenaftalen. Derfor kan det godt lade sig gøre.

Jeg ønsker ikke, at Danmark ikke skal være medlem af Schengenaftalen; jeg ønsker, at Danmark skal være med, for jeg synes, det er praktisk, når vi nu er omgivet af lande, som er med i Schengenaftalen, og vi i øvrigt er med i den nordiske pasunion og ønsker den bevaret. Jeg synes ikke, det er noget problem, at vi er med; jeg synes, det er meget praktisk, at vi er med, og jeg ønsker ikke, at vi skal have en folkeafstemning om Schengen. Det er der i øvrigt heller ikke andre lande der har, så derfor kan jeg ikke se noget specielt problem.

Det var mit ærlige svar, og jeg håber, at det er tilfredsstillende for hr. Kristian Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, fru Elisabeth Arnold skylder os et svar på det helt afgørende spørgsmål om det retlige forbehold.

I Maastrichttraktaten har man sagt, at der er et mellemstatsligt retligt samarbejde, og i den danske undtagelse hedder det, at Danmark deltagert helt og fuldt i dette mellemstatslige samarbejde. Der er altså ikke noget overstatsligt samarbejde; sådan er det defineret. Og undtagelsen er altså sikret derved, at der ikke er et overstatsligt samarbejde. Men nu laves der et overstatsligt samarbejde, som Folketinget kan vedtage at deltage i i de enkelte tilfælde, og det vil sige, at man som vælger ikke kan være sikker på at få en folkeafstemning om det i de konkrete tilfælde. Altså er det et overstatsligt samarbejde, som man som vælger ikke længere har snor i, og dermed er resultatet af folkeafstemningen den 18. maj 1993 omgået.

Jeg synes, fru Elisabeth Arnold skylder en forklaring på det helt grundlæggende problem.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvis der er noget, man burde have lært af afstemningen den 2. juni 1992 og det forløb, der var bagefter, er det jo altså, at der har vist sig at være en kløft mellem Folketingets flertal for en stadig større EU-integration og befolkningens tilslutning til samme. Og det var derfor, jeg syntes, noget af det, man kunne anerkende som fornuftigt i det nationale kompromis, var nogle tanker om, at hvis man så ville gå videre på nogle områder, var det befolkningen, der skulle afgøre, om man skulle gå videre på disse områder og ikke Folketinget alene. For man vidste jo, at der var den kløft.

Nu laver man så en snedig konstruktion, som betyder, at man reelt kan forpligte sig til at gå med i samarbejdsområder inden for det, som de andre lande har som et overstatsligt retligt samarbejde, uden at spørge befolkningen. Og det er det, jeg synes er hamrende uærligt, og det er derfor, jeg synes, fru Elisabeth Arnold burde tilslutte sig et forslag om én gang for alle at spørge, om befolkningen er med på dét.

Jeg ville være med på det, hvis det var sådan, at tilhængerne ville acceptere, at man den 28. maj sagde til befolkningen, at den skulle stemme om Danmarks medlemskab af Schengenkonventionen og dermed stemme om det retlige samarbejde en gang til, for så var der lidt ræson